

Lại nữa, này Thiện Hiện! Chúng Đại Bồ-tát nên tu trang nghiêm thanh tịnh cõi Phật như thế, nghĩa là trong quốc độ ấy thường không nghe có ba đường ác, cũng không nghe có các xu hướng ác kiến, không nghe có ba độc tham, sân, si, không nghe có hình tướng nam nữ, không nghe có Thanh văn, Độc giác, không nghe có vô thường, khổ v.v... các việc không được như ý, không nghe có giữ gìn đồ vật, không nghe chấp có ngã và ngã sở, không nghe có sự tùy miên, ràng buộc, không nghe có sự chấp trước điên đảo và cũng không nghe có quả vị và sự hoạt động khác nhau của loài hữu tình.

Chỉ nghe tiếng nói không, vô tướng, vô nguyện, vô sanh, vô diệt, vô tánh v.v... Nghĩa là tùy theo ý muốn khác nhau của hữu tình, cũng như cây trong rừng khi có gió nhẹ thì các vật trong ngoài đều khua động với nhau, phát sanh các thứ âm thanh vi diệu. Trong âm thanh phát ra tất cả pháp âm đều vô tự tánh. Vì vô tự tánh cho nên Không. Vì Không nên vô tướng. Vì vô tướng nên vô nguyện. Vì vô nguyện nên vô sanh. Vì vô sanh nên vô diệt. Do vậy các pháp bản tánh vắng lặng, tự tánh Niết-bàn. Dù Như Lai có ra đời hay không ra đời thì pháp tánh, pháp nhĩ, các pháp vẫn thường trụ, nghĩa là tất cả pháp vô tánh đều Không. Các loài hữu tình trong cõi Phật kia, dù là ngày hay đêm, lúc đi đứng, lúc nằm ngồi vẫn thường nghe âm thanh vi diệu như vậy.

Thiện Hiện nên biết! Chúng Đại Bồ-tát này đều trụ vào cõi Phật nghiêm tịnh đang ở. Khi chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác khắp mười phương đều đồng khen ngợi danh hiệu của từng vị Phật kia. Các hữu tình nào được nghe danh hiệu của các vị Phật ấy thì đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề không hề thối chuyển.

Chúng Đại Bồ-tát này đều trụ vào cõi Phật nghiêm tịnh đang ở. Khi chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, vì các hữu tình mà giảng thuyết Chánh pháp. các hữu tình nghe rồi nhất định không còn sanh nghi ngờ là pháp hay phi pháp

Vì sao? Vì các loài hữu tình kia đạt được tất cả pháp, đều tức là chơn như, pháp giới, pháp tánh, tất cả là pháp, không phải phi pháp.

Như vậy, này Thiện Hiện! Chúng Đại Bồ-tát này đều có thể nghiêm tịnh được cõi Phật như vậy.

Lại nữa, này Thiện Hiện! Chúng Đại Bồ-tát này giáo hóa hữu tình chưa đủ các thiện căn, chưa trồng nhiều thiện căn đối với chư Phật, Bồ-tát, Độc giác và Thanh văn, nên bị ác tri thức khuyến dụ. Vì xa lìa bạn lành nên không nghe Chánh pháp, thường bị các kiến chấp về ngã, hữu tình và bị thu nhiếp trong các kiến thú, rơi vào nhị biên là đoạn và thường.

Các loài hữu tình ấy tự mình phát sanh tà chấp, cũng thường dạy người khác phát sanh tà chấp. Đối với chẳng phải Tam bảo mà tưởng là Tam bảo, đối với Tam bảo cho là không Tam bảo. Phỉ báng Chánh Pháp, khen ngợi tà pháp. Do nhân duyên này, sau khi qua đời đọa vào ba đường ác, chịu nhiều sự khổ.

Chúng Đại Bồ-tát này an trụ vào thế giới của mình, chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, thấy các hữu tình luân hồi trong vòng sanh tử, chịu vô lượng sự khổ, nên dùng sức thần thông phương tiện giáo hóa làm cho chúng xả bỏ tà kiến, trụ trong chánh kiến, ra khỏi ác thú, sanh vào nhơn đạo. Lại dùng các thứ thần thông phương tiện giáo hóa làm cho chúng an trụ trong chánh định, hoàn toàn không bị đọa vào các đường ác, tu tập căn lành thù thắng, sau khi qua đời được sanh vào cõi Phật nghiêm tịnh, hưởng thọ pháp lạc Đại thừa nơi cõi tịnh.

Như vậy, này Thiện Hiện! Chúng Đại Bồ-tát này đều có thể nghiêm tịnh được cõi Phật như vậy. Nhờ chỗ ở được nghiêm tịnh nên các loài hữu tình kia đối với tất cả pháp không sanh hư vọng phân biệt, nghi ngờ, nói đây là pháp thiện, đây là pháp phi thiện; đây là pháp hữu ký, đây là pháp vô ký; đây là pháp thế gian, đây là pháp xuất thế gian; đây là pháp hữu lậu, đây là pháp vô lậu; đây là pháp hữu vi, đây là pháp vô vi v.v... Các sự phân biệt, nghi ngờ như vậy hoàn toàn không sanh. Do nhân duyên này, loài hữu tình kia nhất định chúng được quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, chuyển pháp luân vi diệu, độ thoát các hữu tình.

Thiện Hiện nên biết! Đây là tướng công đức nghiêm tịnh cõi Phật, Đại Bồ-tát làm lợi ích an vui cho tất cả hữu tình.